

Tema IV.– ESPAIS PREHILBERTIANS

1.- DEFINICIONS I PROPIETATS BÀSIQUES.

(a) Introducció

Generalització dels espais euclidians (espai i temps de la física clàssica).

Espais pre-hilbertians i de Hilbert (Mecànica quàntica).

Espais vectorials mètrics: euclidians, lorentians (Relativitat restringida).

(b) Producte escalar: definició i propietats immediates

Definició. Un producte escalar definit sobre un espai vectorial complex (o real) E és una llei de composició externa $g : E \times E \longrightarrow \mathbb{C} (\mathbb{R}) ; (a, b) \longrightarrow g(a, b) \equiv \langle a | b \rangle$, que satisfà:

(i) *Simetria hermítica:* $\forall a, b \in E$,

$$\langle a | b \rangle = \langle b | a \rangle^*$$

(ii) *Linealitat a la dreta:* $\forall \alpha, \beta \in \mathbb{C}, \forall a, b, c \in E$,

$$\langle c | \alpha a + \beta b \rangle = \alpha \langle c | a \rangle + \beta \langle c | b \rangle$$

(iii) *És definida positiva no degenerada:* $\forall a \in E$,

$$a^2 \equiv \langle a | a \rangle \geq 0 ; \quad \langle a | a \rangle = 0 \iff a = 0$$

Propietats immediates:

(i) *Semi-linealitat a l'esquerra:* $\forall \alpha, \beta \in \mathbb{C}, \forall a, b, c \in E$,

$$\langle \alpha a + \beta b | c \rangle = \alpha^* \langle a | c \rangle + \beta^* \langle b | c \rangle$$

(ii) *Regularitat:* $\langle a | b \rangle = 0, \forall b \in E \iff a = 0$.

(iii) Si $\langle a | b \rangle = \langle a | c \rangle, \forall a \in E \longrightarrow b = c$.

(iv) $\langle \sum_{i=1}^n \alpha_i v_i | \sum_{j=1}^m \beta_j w_j \rangle = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m \alpha_i^* \beta_j \langle v_i | w_j \rangle$.

(c) Espai pre-Hilbert: definició i exemples

Definició. Un espai pre-hilbertià és una parella (E, g) , on E és un espai vectorial complex i $g \equiv \langle \cdot | \cdot \rangle$ és un producte escalar definit en ell.

Comentaris:

- (i) Quan l'espai vectorial E és real tenim un espai pre-hilbertià real. Aleshores la simetria hermítica del producte escalar passaria a ser simetria (commutativitat), i la semi-linealitat a l'esquerra passaria a ser linealitat. Per tant seria lineal a dreta i esquerra (bilineal).
- (ii) Un espai pre-hilbertià (real o complex) pot ser de dimensió finita o infinita.
- (iii) Els espais pre-hilbertians reals de dimensió finita s'anomenen *espais vectorials euclidians*. Aleshores el producte escalar de dos vectors es denota $\langle a | b \rangle \equiv a \cdot b$.

Exemples:

- (i) L'espai vectorial complex $\mathbb{C}^n$, amb el producte:

$$\langle a | b \rangle = \sum_{i=1}^n a_i^* b_i, \quad a = (a_1, \dots, a_n), \quad b = (b_1, \dots, b_n) \in \mathbb{C}^n$$

- (ii) L'espai vectorial euclidià $\mathbb{E}_n \equiv (\mathbb{R}^n, \cdot)$, amb el producte:

$$a \cdot b = \sum_{i=1}^n a_i b_i, \quad a = (a_1, \dots, a_n), \quad b = (b_1, \dots, b_n) \in \mathbb{R}^n$$

- (iii) L'espai vectorial complex $L^2(a, b)$ de les funcions complexes de quadrat integrable definides a l'interval (real) $[a, b]$, amb el producte:

$$\langle f | g \rangle = \int_a^b f(x)^* g(x) dx$$

(d) Espai vectorial mètric euclidià i pseudo-euclidià.

Definició. Una mètrica definida sobre un espai vectorial real de dimensió finita E és una llei de composició externa $g : E \times E \rightarrow \mathbb{R}$; $(a, b) \rightarrow g(a, b) \equiv a \cdot b$, que és:

- (i) *Simètrica:* $\forall a, b \in E$,

$$a \cdot b = b \cdot a$$

- (ii) *Bilineal:* $\forall \alpha, \beta \in \mathbb{R}, \forall a, b, c \in E$,

$$c \cdot (\alpha a + \beta b) = \alpha c \cdot a + \beta c \cdot b$$

- (iii) *No degenerada:*

$$a \cdot b = 0, \quad \forall b \in E \quad \longleftrightarrow \quad a = 0$$

Definició. Un espai vectorial mètric és una parella (E, g) , on E és un espai vectorial real de dimensió finita i g és una mètrica definida en ell.

Definició. Un espai vectorial euclidià és un espai vectorial mètric amb una mètrica que és definida positiva (producte escalar euclidià).

Un espai vectorial pseudo-euclidià és un espai vectorial mètric amb una mètrica que no és definida positiva (mètrica pseudo-euclidiana).

Exemples:

(i) L'espai vectorial euclidià $\mathbb{E}_n \equiv (\mathbb{R}^n, \cdot)$.

(ii) L'espai vectorial pseudo-euclidià $\mathbb{M}_2 \equiv (\mathbb{R}^2, \cdot)$, amb el producte:

$$a \cdot b = -a_0b_0 + a_1b_1, \quad a = (a_0, a_1), \quad b = (b_0, b_1)$$

(iii) L'*espai-temps de Minkowski* és l'espai vectorial pseudo-euclidià $\mathbb{M}_4 \equiv (\mathbb{R}^4, \eta)$, amb la mètrica de Minkowski:

$$\eta(a, b) = a \cdot b = -a_0b_0 + a_1b_1 + a_2b_2 + a_3b_3, \quad a = (a_0, a_1, a_2, a_3), \quad b = (b_0, b_1, b_2, b_3)$$

2.-NORMA D'UN VECTOR

(a) Definició de norma. Propietats

Definició. Siga $(E, \langle \cdot | \cdot \rangle)$ un espai vectorial prehilbertià. Anomenem norma d'un vector $v \in E$ al nombre real no negatiu:

$$\|v\| = \sqrt{\langle v | v \rangle} = \sqrt{v^2}$$

Exemple: a l'espai vectorial físic $\mathbb{E}_3$ la norma d'un vector és el mòdul del vector, $\|\vec{v}\| = |\vec{v}|$.

Propietats:

(i) $\|v\| \geq 0 \quad \forall v \in E; \quad \|v\| = 0 \quad \leftrightarrow \quad v = 0$.

(ii) $\|\alpha v\| = |\alpha| \|v\| \quad \forall v \in E, \quad \forall \alpha \in \mathbb{C}$.

(b) Desigualtats de Cauchy-Schwarz i de Minkowski

Propietat (desigualtat de Cauchy-Schwarz): Per a tota parella de vectors $a, b \in E$,

$$|\langle a | b \rangle| \leq \|a\| \|b\|$$

La igualtat se satisfà sii els vectors són col·lineals, $|\langle a | b \rangle| = \|a\| \|b\| \quad \leftrightarrow \quad a = \lambda b$.

Propietat (desigualtat triangular o de Minkowski): Per a tota parella de vectors $a, b \in E$,

$$\|a + b\| \leq \|a\| + \|b\|$$

A més, $\|a + b\| = \|a\| + \|b\| \quad \leftrightarrow \quad a = \lambda b, \quad \lambda \in \mathbb{R}^+$.

Definició: Si E és un espai prehilbertià real, l'angle entre dos vectors $a, b \in E$ és el real $\theta \equiv \angle(a, b) \in [0, 2\pi]$ tal que

$$\cos \theta = \frac{\langle a | b \rangle}{\|a\| \|b\|}$$

Comentari: una norma és un aplicació que associa a cada vector d'un espai vectorial E un nombre real, i que satisfà les dues propietats de l'apartat (a) i la desigualtat triangular. Hem vist que tot producte escalar defineix una norma, és a dir, tot espai prehilbertià és un *espai vectorial normat*.

La norma defineix una *topologia*, estructura matemàtica que permet parlar d'entorns, successions i límits de successions.

3.- ORTOGONALITAT I SISTEMES ORTONORMALS

(a) Ortogonalitat de vectors i de subespais

Definició. Direm que dos vectors a, b d'un espai prehilbertià E són ortogonals si el seu producte escalar és nul:

$$a \perp b \quad \leftrightarrow \quad \langle a | b \rangle = 0$$

Comentari. A un espai pre-Hilbert real dos vectors són ortogonals si, i sols si, l'angle que formen els vectors és $\theta = \frac{\pi}{2}$. En aquest cas el concepte d'ortogonalitat coincideix amb el de perpendicularitat.

Definició. Direm que dos subespais vectorials F_1, F_2 d'un espai prehilbertià E són ortogonals, $F_1 \perp F_2$, si cada vector de F_1 és ortogonal a qualsevol vector de F_2 , és a dir,

$$\forall a \in F_1, \forall v \in F_2, \quad \langle a | v \rangle = 0$$

Propietat: $F_1 \perp F_2 \rightarrow F_1 \oplus F_2$.

Definició. A un espai pre-Hilbert E , un conjunt de vectors $\{v_1, \dots, v_p\}$ direm que és un sistema ortogonal si els vectors són ortogonals entre si dos a dos, és a dir,

$$\langle v_i | v_j \rangle = 0, \quad i \neq j, \quad i, j = 1, \dots, p$$

Teorema: Un conjunt ortogonal de vectors no nuls és un sistema lliure.

Corol·lari: Siga un E espai pre-Hilbert de dimensió finita n i $B = \{v_1, \dots, v_n\}$ un conjunt de n vectors no nuls. Si el sistema B és ortogonal, aleshores és una base.

Exemple: En $\mathbb{R}^3$, $B = \{(1, 0, 0), (0, 1, 1), (0, 1, -1)\}$ és una base.

(b) Bases ortonormals

Definició. Direm que un vector $v \in E$ és unitari si té norma unitat, és a dir, $\|v\| = 1$.

Comentari. Per a cada vector $v \in E$, $v \neq 0$, sempre és possible trobar un vector unitari u proporcional a ell, $u = \frac{v}{\|v\|}$.

Definició. A un espai pre-Hilbert E , un conjunt de vectors $\{v_1, \dots, v_p\}$ direm que és un sistema ortonormal si és ortogonal i els vectors són unitaris, és a dir,

$$\langle v_i | v_j \rangle = \delta_{ij}, \quad i, j = 1, \dots, p$$

Corol·lari. En un espai prehilbertià E de dimensió finita n , un sistema ortonormal de n vectors és base.

Base ortonormal. Si $\dim E = n$,

$$\{e_1, \dots, e_n\} = \{e_i\}_{i=1}^n \quad / \quad \langle e_i | e_j \rangle = \delta_{ij}$$

Propietat. Si $B = \{e_i\}_{i=1}^n$ és una base ortonormal d'un espai prehilbertià E , aleshores les components d'un vector $v \in E$ en la base B són les projeccions ortogonals $\alpha_i = \langle e_i | v \rangle$, és a dir,

$$v = \sum_{i=1}^n \alpha_i e_i = \sum_{i=1}^n \langle e_i | v \rangle e_i$$

Exemples:

- (i) A l'espai prehilbertià $\mathbb{C}^n$, la base canònica és una base ortonormal.
- (ii) A l'espai euclidià $\mathbb{E}_n$, la base canònica és una base ortonormal.
- (iii) A l'espai euclidià $\mathbb{E}_2$, siga $\{\vec{e}_1, \vec{e}_2\}$ la base canònica. Aleshores:

$$\vec{v} = v_1 \vec{e}_1 + v_2 \vec{e}_2 = |\vec{v}|(\cos \theta \vec{e}_1 + \sin \theta \vec{e}_2), \quad \theta \equiv \angle(\vec{e}_1, \vec{v})$$

- (iv) A l'espai euclidià $\mathbb{E}_3$, siga $\{\vec{e}_1, \vec{e}_2, \vec{e}_3\}$ la base canònica. Aleshores:

$$\vec{v} = |\vec{v}|(\cos \theta_1 \vec{e}_1 + \cos \theta_2 \vec{e}_2 + \cos \theta_3 \vec{e}_3), \quad \theta_i \equiv \angle(\vec{e}_i, \vec{v})$$

Definició: si $B = \{v_1, \dots, v_n\}$ és una base d'un espai prehilbertià (E, g) , anomenem components del producte escalar g en el base B (o matriu de Gram) a

$$g_{ij} = g(v_i, v_j) \equiv \langle e_i | e_j \rangle, \quad i, j = 1, \dots, n$$

Propietat: la matriu de Gram determina el producte de dos vectors arbitraris. Si $a, b \in E$,

$$a = \sum_{i=1}^n \alpha_i v_i, \quad b = \sum_{j=1}^n \alpha_j v_j, \quad \langle a | b \rangle = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n \langle e_i | e_j \rangle \alpha_i^* \beta_j = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n g_{ij} \alpha_i^* \beta_j$$

Si la base $B = \{e_1, \dots, e_n\}$ és ortonormal, la matriu de Gram és la matriu identitat:

$$g_{ij} = \langle e_i | e_j \rangle = \delta_{ij}, \quad \langle a | b \rangle = \sum_{i=1}^n \alpha_i^* \beta_i$$

Exemples:

- (i) A l'espai euclidià $\mathbb{E}_n$, en base ortonormal: $a \cdot b = \sum_{i=1}^n \alpha_i \beta_i$.
- (ii) A l'espai físic vectorial $\mathbb{R}^3$, en base ortonormal $\{\vec{i}, \vec{j}, \vec{k}\}$, si $\vec{v} = x\vec{i} + y\vec{j} + z\vec{k}$,
 $\vec{w} = x'\vec{i} + y'\vec{j} + z'\vec{k}$,

$$\vec{v} \cdot \vec{w} = xx' + yy' + zz', \quad |\vec{v}| = (x^2 + y^2 + z^2)^{1/2}$$

(c) Subespai ortogonal i projectors ortogonals

Definició. Siga F un subespai vectorial d'un espai prehilbertià E . El conjunt de vectors ortogonals a F és un subespai vectorial i el denotem $F^\perp$,

$$F^\perp = \{a \in E / \langle a | v \rangle = 0, \quad \forall v \in F\}$$

Propietats:

- (i) $F \oplus F^\perp$.
- (ii) $F \subset F^{\perp\perp}$.
- (iii) $F_1 \subset F_2 \rightarrow F_2^\perp \subset F_1^\perp$.
- (iv) $F^\perp = F^{\perp\perp\perp}$

Propietat. Si F és de dimensió finita i $B = \{v_1, \dots, v_p\}$ és una base de F ,

$$F^\perp = \{a \in E / \langle a | v_i \rangle = 0, \quad \forall v_i \in B\}$$

Exemples:

- (i) En $\mathbb{E}_3$, si $\{\vec{i}, \vec{j}, \vec{k}\}$ és una base ortonormal, aleshores $\langle \{\vec{k}\}^\perp = \langle \{\vec{i}, \vec{j}\} \rangle$.
- (ii) En $\mathbb{E}_3$, si $F = \{(x, y, z) / x+y=0\}$, aleshores $F^\perp = \{(x, y, z) / x-y=0, z=0\}$.
- (iii) A l'espai pre-Hilbert $\mathbb{C}^3$, si $F = \langle \{(1, i, 1), (i, 0, -i)\} \rangle$, aleshores $F^\perp = \langle \{(1, -2i, 1)\} \rangle$.

Propietat. Si $S = \{e_1, \dots, e_p\}$ és un sistema ortonormal i $F = \langle S \rangle$, aleshores F i $F^\perp$ són complementaris i el projector sobre F és

$$\mathcal{P}(v) = \sum_{i=1}^p \langle e_i | v \rangle e_i$$

Definició. Si $E = F \oplus F^\perp$, al projector sobre F ($F^\perp$) l'anomenem projector ortogonal sobre F ($F^\perp$).

Lema. Si $S = \{e_1, \dots, e_p\}$ és un sistema ortonormal i $v \notin \langle S \rangle$, aleshores existeix un sistema ortonormal $\bar{S} = \{e_1, \dots, e_{p+1}\}$ tal que $\langle \bar{S} \rangle = \langle S \cup \{v\} \rangle$. El vector e_{p+1} està donat per

$$e_{p+1} = \frac{w}{\|w\|}, \quad w = v - \sum_{i=1}^p \langle e_i | v \rangle e_i$$

Teorema. Si $W = \{v_1, \dots, v_p\}$ és un sistema lliure, aleshores existeix un sistema ortonormal $S = \{e_1, \dots, e_p\}$ tal que $\langle S \rangle = \langle W \rangle$.

Corol·lari. Si F és un subespai vectorial de dimensió finita p , aleshores:

- (i) F admet una base ortonormal $B = \{e_1, \dots, e_p\}$.
- (ii) $E = F \oplus F^\perp$.
- (iii) El projector ortogonal sobre F és $\mathcal{P}(v) = \sum_{i=1}^p \langle e_i | v \rangle e_i$.

Exemple: A l'espai físic vectorial $\mathbb{E}_3$ és a vegades convenient descompondre un vector $\vec{v}$ en suma d'un vector en la direcció d'un vector unitari donat $\vec{e}$ i d'un altre perpendicular (és el que fem amb l'acceleració en considerar les acceleracions tangencial i normal). Siga $\|\vec{e}\| = 1$, aleshores $\forall \vec{v} \in \mathbb{R}^3$,

$$\vec{v} = \vec{v}_\parallel + \vec{v}_\perp, \quad \vec{v}_\parallel = (\vec{e} \cdot \vec{v})\vec{e}, \quad \vec{v}_\perp = \vec{v} - (\vec{e} \cdot \vec{v})\vec{e}, \quad \vec{v}_\parallel \in \langle \{\vec{e}\} \rangle, \quad \vec{v}_\perp \in \langle \{\vec{e}\} \rangle^\perp$$

Corol·lari. En tot espai prehilbertià E de dimensió finita n existeixen bases ortonormals.

(d) Mètode d'ortonormalització de Gram-Schmidt

Basat en el lema i teorema anteriors tenim el *mètode d'ortonormalització de Gram-Schmidt*:

Siga $\{v_1, \dots, v_p\}$ un sistema lliure. A partir d'ell obtenim el sistema ortonormal $\{e_1, \dots, e_p\}$,

$$\begin{aligned} e_1 &= \frac{w_1}{\|w_1\|}, & w_1 &= v_1 \\ e_2 &= \frac{w_2}{\|w_2\|}, & w_2 &= v_2 - \langle e_1 | v_2 \rangle e_1 = v_2 - \frac{\langle w_1 | v_2 \rangle}{w_1^2} w_1 \\ e_k &= \frac{w_k}{\|w_k\|}, & w_k &= v_k - \sum_{i=1}^{k-1} \langle e_i | v_k \rangle e_i = v_k - \sum_{i=1}^{k-1} \frac{\langle w_i | v_k \rangle}{w_i^2} w_i \end{aligned}$$

Exemples:

- (i) En $\mathbb{R}^5$, siga $W = \{(1, 0, 1, 0, 0), (0, 1, 0, 1, 0), (0, 0, 1, 0, 1)\}$. Una base ortonormal del subespai $\langle W \rangle$ és

$$B = \left\{ \frac{1}{\sqrt{2}}(1, 0, 1, 0, 0), \frac{1}{\sqrt{2}}(0, 1, 0, 1, 0), \frac{1}{\sqrt{6}}(-1, 0, 1, 0, 2) \right\}$$

- (ii) A l'espai dels polinomis de coeficients reals i variable real $P[x]$, amb el producte escalar $\langle p | q \rangle = \int_0^1 p(x)q(x)dx$, una base ortonormal dels polinomis de grau menor o igual a 1 és $B = \{1, x - \frac{1}{2}\}$.

4.- ESPAIS VECTORIALS LORENTZIANES.

(a) Espai vectorial mètric.

Definició. Una mètrica definida sobre un espai vectorial real de dimensió finita E és una llei de composició externa $g : E \times E \longrightarrow \mathbb{R} ; (a, b) \longrightarrow g(a, b) \equiv a \cdot b$, que és:

(i) *Simètrica:* $\forall a, b \in E$,

$$a \cdot b = b \cdot a$$

(ii) *Bilineal:* $\forall \alpha, \beta \in \mathbb{R}, \forall a, b, c \in E$,

$$c \cdot (\alpha a + \beta b) = \alpha c \cdot a + \beta c \cdot b$$

(iii) *No degenerada:*

$$a \cdot b = 0, \forall b \in E \iff a = 0$$

Definició. Un espai vectorial mètric és una parella (E, g) , on E és un espai vectorial real de dimensió finita i g és una mètrica definida en ell.

Definició. Un espai vectorial euclidià és un espai vectorial mètric amb una mètrica que és definida positiva (producte escalar euclidià).

Un espai vectorial pseudo-euclidià és un espai vectorial mètric amb una mètrica que no és definida positiva (mètrica pseudo-euclidiana).

Exemples:

(i) L'espai vectorial euclidià $\mathbb{E}_n \equiv (\mathbb{R}^n, \cdot)$.

(ii) L'espai vectorial euclidià $\mathbb{E}_3 \equiv (\mathbb{R}^3, \cdot)$ és l'espai físic vectorial de la física clàssica.

(iii) L'espai vectorial pseudo-euclidià $\mathbb{M}_2 \equiv (\mathbb{R}^2, \cdot)$, amb el producte:

$$a \cdot b = -a_0 b_0 + a_1 b_1, \quad a = (a_0, a_1), \quad b = (b_0, b_1)$$

(iv) L'espai-temps de Minkowski és l'espai vectorial pseudo-euclidià $\mathbb{M}_4 \equiv (\mathbb{R}^4, \eta)$, amb la mètrica de Minkowski:

$$\eta(a, b) = a \cdot b = -a_0 b_0 + a_1 b_1 + a_2 b_2 + a_3 b_3, \quad a = (a_0, a_1, a_2, a_3), \quad b = (b_0, b_1, b_2, b_3)$$

Definició. Siga (E, g) un espai vectorial mètric. Direm que un vector $v \in E$, $v \neq 0$:

(i) És temporal si $v^2 < 0$.

(ii) És isòtrop si $v^2 = 0$.

(iii) És espacial si $v^2 > 0$.

Definició. Siga (E, g) un espai vectorial mètric. Anomenem *con de llum* al conjunt:

$$C \equiv \{v \in E / v^2 = g(v, v) = 0\}$$

Propietats:

- (i) Els vectors v i αv tenen el mateix caràcter causal (temporal, isòtrop, espacial).
- (ii) El con de llum està format per unió de rectes vectorials, però no és un subespai vectorial
- (iii) Si existeix un vector espacial $v \in E$, aleshores g és euclidiana si, i sols si, $C = 0$.

Exemples:

- (i) El con en $\mathbb{M}_2$. Exemples de vectors espacials i temporals.
- (ii) El con en $\mathbb{M}_3$.
- (iii) El con en $\mathbb{M}_4$. Exemples de vectors espacials, isòtrops i temporals.

(b) Bases ortonormals en espais pseudo-euclidians. Espais lorentzians

Comentaris: ortogonalitat de vectors i de subespais

F amb ortogonal no és suma directa

Mòdul no és norma

Base ortonormal

Teorema de existència

Teorema de Sylvester

Concepte de signatura i espai lorentzians

(c) Espai vectorial de Minkowski

propietats bàsiques: Cauchy-Schwarz i Minkowski. Angle hiperbòlic

Conseqüències físiques.

5.- L'ESPAI PRE-HILBERT $L^2(a, b)$ **(a) Bases ortonormals en espais pre-Hilbert de dimensió infinita****Comentaris:**

- (i) Al tema anterior demostrarem que un espai vectorial de dimensió finita admet bases amb n vectors. La existència de bases (amb infinits vectors) en espais vectorials de dimensió infinita també pot demostrar-se. Aquestes *bases lineals* o de Hamel són tals que qualsevol vector de l'espai vectorial s'escriu com a combinació lineal (finita) dels vectors de la base.
- (ii) En aquest tema hem demostrat que qualsevol espai prehilbertià de dimensió finita admet bases ortonormals. En alguns espais prehilbertians de dimensió infinita existeixen les anomenades *bases (ortonormals) de Hilbert*, que són còmodes per a treballar. Les bases de Hilbert no són bases lineals ja que tot vector pot escriure's com combinació lineal infinita (numerable o no) dels vectors de la base.

Definició. Un *espai de Hilbert* és un espai pre-hilbertià complet, és a dir, tota successió de Cauchy és convergent,

$$x_n \in E \quad / \quad \|x_{n+1} - x_n\| \xrightarrow{n \rightarrow \infty} 0 \quad \Rightarrow \quad x_n \xrightarrow{n \rightarrow \infty} x \in E$$

Definició. Si E és un espai de Hilbert, el conjunt (infinit) de vectors $B = \{e_i\}_{i \in I}$ direm que és una base de Hilbert si

- (i) $\langle e_i | e_j \rangle = \delta_{ij}, \quad \forall i, j \in I.$
- (ii) $a = \sum_{i \in I} \alpha_i e_i, \quad \forall a \in E.$

Definició. Direm que un espai de Hilbert E és separable si existeix una base de Hilbert numerable, és a dir, existeix $B = \{e_i\}_{i \in \mathbb{N}}$ tal que

- (i) $\langle e_i | e_j \rangle = \delta_{ij}, \quad \forall i, j \in I.$
- (ii) $a = \sum_{i=1}^{\infty} \alpha_i e_i, \quad \forall a \in E.$

(b) L'espai de les funcions complexes de variable real, de quadrat integrable

Definició. Una funció $f : [a, b] \rightarrow \mathbb{C}$, direm que és de quadrat integrable si

$$\int_a^b |f(x)|^2 dx < \infty$$

El conjunt de les funcions de quadrat integrable el denotem $L^2(a, b)$.

Propietats:

- (i) $L^2(a, b)$ és un espai vectorial de dimensió infinita amb les operacions usuals suma de funcions i producte d'un escalar per una funció.
- (ii) $L^2(a, b)$ és un espai prehilbertià amb el producte escalar:

$$\langle f | g \rangle = \int_a^b f^*(x)g(x) dx$$

Notem que la propietat de ser una funció de quadrat integrable ens diu que $\|f\| < \infty$.

Teorema. L'espai $L^2(a, b)$ és un espai de Hilbert separable, és a dir, és un espai prehilbertià complet amb una base de Hilbert numerable: $\exists B = \{\Phi_i(x)\}_{i=1}^{\infty} /$

- (i) $\int_a^b \Phi_i^*(x)\Phi_j(x) dx = \delta_{ij}, \quad \forall i, j \in \mathbb{N}.$
- (ii) $f(x) = \sum_{i=1}^{\infty} \alpha_i \Phi_i(x), \quad \forall f(x) \in L^2(a, b).$

(c) Desenvolupament de Fourier

Propietat. En $L^2(0, 2\pi)$, el conjunt de funcions $\{1, \cos kx, \sin kx\}_{k=1}^{\infty}$ és un sistema ortogonal.

Teorema (de Dirichlet). En $L^2(0, 2\pi)$, el sistema ortonormal $B = \{e_0, e_n, \epsilon_n\}_{n=1}^{\infty}$,

$$e_0 = \frac{1}{\sqrt{2\pi}}, \quad e_n = \frac{1}{\sqrt{\pi}} \cos nx, \quad \epsilon_n = \frac{1}{\sqrt{\pi}} \sin nx$$

és una base de Hilbert, és a dir, $\forall f(x) \in L^2(0, 2\pi)$,

$$f(x) = a_0 e_0 + \sum_{n=1}^{\infty} (a_n e_n + b_n \epsilon_n)$$

Definició. L'expressió de $f(x) \in L^2(0, 2\pi)$ en la base de Hilbert $B = \{e_0, e_n, \epsilon_n\}_{n=1}^{\infty}$ s'anomena *desenvolupament en serie de Fourier* de la funció $f(x)$, i a les components (a_0, a_n, b_n) , *components de Fourier*.

Les components de Fourier d'una funció $f(x)$ prenen l'expressió:

$$\begin{aligned} a_0 &= \langle e_0 | f \rangle = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_0^{2\pi} f(x) dx \\ a_n &= \langle e_n | f \rangle = \frac{1}{\sqrt{\pi}} \int_0^{2\pi} f(x) \cos nx dx \\ b_n &= \langle \epsilon_n | f \rangle = \frac{1}{\sqrt{\pi}} \int_0^{2\pi} f(x) \sin nx dx \end{aligned}$$

(d) Polinomis de Legendre, de Laguerre i de Hermite

De manera semblant al desenvolupament en serie de Fourier, hi ha altres desenvolupaments en serie que utilitzen bases de Hilbert formades per polinomis:

(i) *Polinomis de Legendre*: base ortogonal per al producte de $L^2(-1, 1)$

$$\langle f | g \rangle = \int_{-1}^1 f^*(x)g(x) dx$$

(ii) *Polinomis de Laguerre*: base ortogonal per al producte

$$\langle f | g \rangle = \int_0^{\infty} f^*(x)g(x)e^{-x} dx$$

(iii) *Polinomis de Hermite*: base ortogonal per al producte

$$\langle f | g \rangle = \int_{-\infty}^{\infty} f^*(x)g(x)e^{-x^2} dx$$